

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 1 lipca 2020 r.,
w sprawie **Ł. O.**
skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 29 października 2019 r., sygn. akt VII Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 30 maja 2019 r., sygn. akt VIII K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 30 maja 2019 r., sygn. akt VIII K (...), uznał Ł. O. za winnego popełnienia dwóch ciągów przestępstw, wyczerpujących znamiona art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzył oskarżonemu odpowiednio: za ciąg czynów przypisanych w pkt. 11 wyroku - jedną karę w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz za ciąg czynów przypisanych w pkt. 12 - jedną karę 2 lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki

na kwotę 20 złotych. Ponadto, w pkt. 13 wyroku Ł. O. został uznany za winnego posiadania mieszaniny zawierającej środek odurzający w postaci marihuany, przy czym z uwagi na jego ilość (0,80 grama), czyn ten został uznany stanowiący wypadek mniejszej wagi i po zakwalifikowaniu tego czynu za wyczerpującego ustawowe znamiona art. 62 ust. 3 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64 § 1 k.k. wymierzono Ł. O. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Następnie w miejsce orzeczonych w pkt 11 — 13 kar, wymierzono Ł. O. kary łączne w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego Ł. O. zarzucając orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych oraz obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. art. 165 k.p.k. w związku z art. 366 § 1 k.k. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie Ł. O. od czynów przypisanych mu w pkt 11c – 11 i oraz w pkt 12 wyroku i orzeczenie za czyny z pkt 11a - 11b oraz z pkt 13 kary z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia, względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w K. , wyrokiem z dnia 29 października 2019 r., sygn. akt VII Ka (...) co do zasady utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji, przy czym zmienił treść tego wyroku i w odniesieniu do Ł. O. w pkt. 6 ustalił, że czyny przypisane mu w pkt 11a, 11b, 11c, 11d, 11e, 11f, 11g, 11h, 11i, 12a, 12b, 12c, 12j i 12k stanowiły jeden czyn ciągły w rozumieniu dyspozycji art. 12 § 1 k.k., wyczerpujący znamiona z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64 § 1 k.k., w konsekwencji czego w miejsce orzeczonych kar, wymierzył mu karę 2 dwóch lat i 6 sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych. Następnie na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. wymierzono Ł. O. karę łączną w wymiarze 2 dwóch lat i 6 sześciu miesięcy, na poczet której - w pkt 9 wyroku - zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając mu rażące naruszenie prawa procesowego, a to:

1. art. 433 § 2 w zw. art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art 167 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k., polegające na zaakceptowaniu przez Sąd odwoławczy w kontroli instancyjnej nieprzeprowadzenia przez Sąd pierwszej instancji z urzędu dowodu z przesłuchania osób o pseudonimach „A.” i „B.”, pomimo dysponowania przez Sąd ich danymi adresowymi, i ograniczenie się jedynie do dowodu z pozyskanych w toku kontroli operacyjnej nagrań rozmów telefonicznych oskarżonego Ł. O. z ww. osobami, w sytuacji gdy poczynienie ustalenia czy oskarżony przekazał ww. osobom środki odurzające, stanowiącego okoliczność istotną dla ustalenia odpowiedzialności oskarżonego Ł.O. za zarzucane mu czyny, nie jest możliwe bez bezpośredniego przesłuchania ww. osób;
2. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. art. 7 k.p.k. polegające na zaakceptowaniu przez Sąd odwoławczy w kontroli instancyjnej dokonanej przez Sąd pierwszej instancji oceny dowodów w postaci: wyjaśnień oskarżonego Ł. O. i uznanie ich za niewiarygodne, w zakresie w jakim oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i twierdził, iż nie nabywał marihuany od innych osób, niż A. B. , a marihuanę którą posiadał sprzedawał wyłącznie A. Ł. , nagrań z podsłuchów pochodzących z kontroli operacyjnej, uznając, że ich treść przesądza kwestię wprowadzenia przez oskarżonego Ł. O. do obrotu narkotyków poprzez sprzedaż ich innym osobom niż A. Ł. - podczas gdy ze zgromadzonych w aktach sprawy dowodów nie wynika w żaden sposób, by oskarżony Ł. O. wprowadzał do obrotu środki odurzające za pośrednictwem innych osób niż A. Ł., zaś zarejestrowane w toku kontroli operacyjnej rozmowy nie mogą stanowić takiego dowodu, albowiem nie wynika z nich wprost, iż doszło do opisywanych w nich transakcji, zaś inne dowody na to nie wskazują;

Skarżący zarzucił ponadto rażące naruszenie prawa materialnego, poprzez dokonanie w kontroli odwoławczej ustalenia, iż czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 13 wyroku Sądu pierwszej instancji nie stanowi elementu czynu ciągłego

przypisanego oskarżonemu w pkt 6. wyroku w kształcie zmienionym przez Sąd odwoławczy, podczas, gdy posiadana przez oskarżonego Ł. O. marihuana w ilości 0,80 g stanowiła część większej ilości marihuany, którą oskarżony zakupił z zamiarem wprowadzenia jej do obrotu i w związku z czym czyn sprawcy winien być traktowany w kategoriach pomijalnego zbiegu przestępstw jako czyn współukarany uprzedni w stosunku do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. 6 wyroku Sądu odwoławczego.

Mając na względzie tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie w zaskarżonej części wyroków Sądu obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Odpowiedź na powyższą kasację złożył Prokurator, wnosząc o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację uznać należało za oczywiście bezzasadną i jako taką oddalić. Żaden z podniesionych zarzutów nie zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ma racji skarżący, gdy podnosi zarzut rzekomo niezasadnego zaakceptowania przez Sąd odwoławczy braku przeprowadzenia z urzędu przez Sąd pierwszej instancji dowodu przesłuchania wskazanych w kasacji osób.

Na podstawie art. 366 k.p.k. Sąd zobligowany jest do przeprowadzenia postępowania dowodowego jedynie w takim zakresie, jaki jest konieczny dla poczynienia ustaleń faktycznych. W realiach niniejszej sprawy Sąd odwoławczy trafnie wskazał, że przesłuchanie osób o pseudonimach „A.” i „B.” nie było niezbędne dla wykazania sprawstwa zarzucanych czynów. W prawie polskim dowody oceniane są w sposób swobodny – nie obowiązuje wymóg potwierdzenia treści nagrań z podsłuchów dodatkowym przesłuchaniem osób, których rozmowy zostały zarejestrowane. W realiach niniejszej sprawy Sąd zasadnie uznał, że nagrania stanowią wystarczający dowód na okoliczność przekazywania narkotyków wskazanym w nich osobom - mężczyznom o pseudonimach „A.” i „B.” (s. 18 i 19 uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego). Sąd Najwyższy podziela stanowisko Sądu odwoławczego i nie dopatruje się w tym zakresie naruszenia przepisów procedury.

Na uwzględnienie nie zasługuje także drugi z zarzutów kasacji, dotyczący wadliwego zaakceptowania przez Sąd odwoławczy oceny zeznań oskarżonego, dokonanej przez Sąd pierwszej instancji, w zakresie, w jakim uznano je za niewiarygodne. Także w tym wypadku ocena dowodów mieściła się w granicach wyznaczonych przepisem art. 7 k.p.k. Sąd pierwszej instancji trafnie zakwestionował wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim nie korespondowały one z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zaś z nagraniami rozmów telefonicznych. W toku procesu nie podważono rzetelności nagrań, obronie nie udało się także zakwestionować autorstwa wypowiedzi, przypisanych oskarżonemu. Nie negowano także roli oskarżonego w procederze handlu narkotykami. Wszystkie te okoliczności zostały trafnie ocenione przez Sąd pierwszej instancji i zaaprobowane przez Sąd odwoławczy, prowadząc do konkluzji, że dwaj pojawiający się na nagraniach mężczyźni byli odbiorcami narkotyków, dostarczanych przez oskarżonego Ł. O. (s. 19 i 20 uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa materialnego w pierwszej kolejności należy wskazać, że jest on wewnętrznie sprzeczny. Jeśli skarżący twierdzi, że Sąd odwoławczy niesłusznie zaakceptował taki opis czynów, jaki przyjął Sąd pierwszej instancji, a który bezpodstawnie wyłącza posiadanie 0.8 grama suszu konopi z ram czynu ciągłego, to nie może on jednocześnie wnosić o uznanie tego zachowania za czyn współukarany uprzedni. Art. 12 k.k. pozwala na uznanie wielu zachowań za jeden czyn w rozumieniu prawa karnego, stanowiący – w myśl art. 11 k.k. - jedno przestępstwo. Zatem - nawet gdyby zgodzić się z argumentem skarżącego, że w realiach niniejsze sprawy zaistniały okoliczności pozwalające na włączenie owego posiadania 0.8 g narkotyki w zakres przypisanego czynu ciągłego, to i tak zastosowanie konstrukcji współukarania byłoby niemożliwe. Jej istotą jest bowiem popełnienie dwóch czynów, stanowiących odrębne przestępstwa.

Rację ma jednak Sąd odwoławczy, kiedy pozostawia zachowanie polegające na posiadaniu narkotyków poza zakresem czynu ciągłego. W toku postępowania nie wykazano bowiem, że owo posiadanie na własny użytek objęte było z góry powziętym zamiarem – tym samym, który dotyczył wprowadzenia do obrotu znacznych ilości narkotyków.

Mając na względzie powyższe argumenty kasację należało uznać za oczywiście bezzasadną i jako taką oddalić.